

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt fredag den 3. februar 2012

Sag 178/2011

(1. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T1

(advokat Poul Helmuth Petersen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 4. november 2009 og af Østre Landsrets 2. afdeling den 4. marts 2011.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Børge Dahl, Jytte Scharling, Thomas Rørdam, Jens Peter Christensen og Lars Hjortnæs.

Påstande

Tiltalte, T1 har vedrørende straf påstået frifindelse, subsidiært strafbortfald, mere subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af straffen.

Parterne har nedlagt samstemmende påstande om frifindelse for udvisning og stadfæstelse af dommens bestemmelse om konfiskation.

Anbringender

T1 har til støtte for frifindelsespåstanden vedrørende straffen navnlig anført, at han efter en formålsfortolkning af FN's flygtningekonvention, som Danmark har tiltrådt, er omfattet af den beskyttelse mod straf for ulovlig indrejse m.v., som følger af flygtningekonventionens artikel 31. De beskyttelseshensyn, som er bærende for denne konventionsbestemmelse, gælder således i relation til dansk lovgivning både for flygtninge med opholdstilladelse

efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), og for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus).

Brugen af det falske identitetskort over for danske myndigheder ved indrejsen er endvidere straffri efter nødretlige principper, jf. straffelovens § 14.

Subsidiært bør straffen bortfalde, jf. straffelovens § 83, på grund af den særlige baggrund for gerningen, hans personlige forhold og de øvrige formildende omstændigheder i sagen samt navnlig under hensyn til anklagemyndighedens efterfølgende praksis om anvendelse af tiltalefrafald i tilsvarende sager.

Mere subsidiært bør straffen formildes, navnlig således at straffen gøres betinget, under hensyn til bl.a. hans unge alder på gerningstidspunktet, de særlige omstændigheder ved gerningen, at sagen ikke er blevet afgjort inden for rimelig tid, og at der er gået så lang tid, siden gerningen blev begået, at det er unødvendigt at anvende den sædvanlige straf.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at T1, der har fået opholdstilladelse her i landet efter udlændingelovens § 7, stk. 2, ikke er omfattet af den særlige beskyttelse mod straf, som følger af flygtningekonventionens artikel 31, og han er derfor med rette fundet skyldig i dokumentfalsk. Spørgsmålet om, hvorvidt en person har krav på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller stk. 2, afgøres efter udlændingeloven endeligt af udlændingemyndighederne. Udlændingelovens § 7, stk. 1, gennemfører flygtningekonventionens artikel 1 om konventionens anvendelsesområde, mens lovens § 7, stk. 2, omfatter personer, der ikke er omfattet af flygtningekonventionens anvendelsesområde og dermed heller ikke af den særlige beskyttelse mod straf for ulovlig indrejse m.v., der følger af flygtningekonventionen.

Beskyttelsen efter flygtningekonventionen omfatter asylansøgere, indtil det er afgjort, om de kan anerkendes som flygtninge i henhold til konventionen.

Hvis Højesteret finder, at T1 er omfattet af den beskyttelse, der følger af flygtningekonventionens artikel 31, er anklagemyndigheden enig i, at han trods sit ophold i Grækenland må anses for at være kommet "direkte" her til landet i artikel 31's forstand.

Der er ikke grundlag for frifindelse ud fra nødretlige principper.

Den udmålte straf er i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse for at stille Højesteret frit. Der kan således efter anklagemyndighedens opfattelse lægges vægt på den praksis vedrørende tiltalefrafald i sager om dokumentfalsk begået af asylansøgere i forbindelse med første indrejse, som er beskrevet i Rigsadvokatens Meddelelser nr. 9/2005 med rettelser af juni 2010.

Bl.a. i lyset af den nugældende tiltalepraksis er der ikke grundlag for at udvise T1

Supplerende sagsfremstilling

Udlændingenservice meddelte ved brev af 27. maj 2010 T1 opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Retsgrundlag m.v.

Artikel 31, stk. 1, i FN's konvention om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951 lyder således:

”Flygtninge, som ulovligt opholder sig i tilflugtslandet.

1. Flygtninge, som kommer direkte fra et område, hvor deres liv eller frihed truedes i den i artikel 1 anførte betydning, og uden tilladelse indrejser til eller befinder sig inden for de kontraherende staters område, skal ikke i disse stater kunne straffes for ulovlig indrejse eller ophold, forudsat at de uopholdeligt henvender sig til myndighederne og godtgør, at de har haft rimelig grund til deres ulovlige indrejse eller tilstedeværelse.”

Efter flygtningekonventionens artikel 1 A er det afgørende for, om en person er flygtning i konventionens forstand, om den pågældende er på flugt som følge af velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser.

Udlændingelovens § 7 lyder således:

”§ 7. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Stk. 2. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur

eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. En ansøgning som nævnt i 1. pkt. anses også som en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1.”

Udlændingelovens § 7, stk. 2, fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 365 af 6. juni 2002. I integrationsministerens besvarelse af 25. april 2002 af spørgsmål nr. 22 fra Folketingets Integrationsudvalg vedrørende det pågældende lovforslag (L 152 – bilag 27) hedder det bl.a.:

”Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for, om Danmark internationalt er forpligtet til at give personer med beskyttelsesstatus samme rettigheder som konventionsflygtninge.”

Svar:

...

Personer, der meddeles opholdstilladelse med beskyttelsesstatus efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 2, er ikke omfattet af flygtningekonventionen. Danmark er således ikke efter flygtningekonventionen forpligtet til at give de pågældende personer de rettigheder, der følger af konventionen.

...”

I Rigsadvokatens Meddelelser nr. 9/2005 med rettelselser af juni 2010 hedder det bl.a.:

”Sager, hvor straffesagen bør afvente asylsagens endelige afgørelse:

I følgende situationer bør straffesagen som udgangspunkt afvente asylsagens endelige afgørelse:

- sager, hvor udlændingen søger om asyl ved den første kontakt med danske myndigheder, som f.eks. kan være politiet eller SKAT,
- sager, hvor udlændingen søger om asyl ved den første politiafhøring (forud for eventuel fremstilling i retten),
- sager, hvor udlændingen søger om asyl i grundlovsforhøret.

Der skal i disse sager som udgangspunkt *ikke* indledes strafforfølgning mod den pågældende udlænding, herunder ske varetægtsfængsling i anledning af den rejste sigtelse for dokumentfalsk, før udlændingemyndighederne har taget endelig stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles asyl. Udlændingen skal i stedet overgives til udlændingemyndighederne til behandling af asylsagen.

Det er aftalt med Udlændingesservice, at politiet – i forbindelse med, at den pågældende udlænding overdrages til udlændingemyndighederne eller på et senere tidspunkt – kan gøre opmærksom på, at man ønsker at blive orienteret om asylsagens endelige afgørelse. Politikredsen vil i så fald modtage underretning fra Udlændingesservice herom. For at undgå tvivl om, hvorvidt der er givet Udlændingesservice besked herom, skal henvendelsen ske skriftligt til Udlændingesservice.

Det bemærkes i øvrigt, at det i alle tilfælde er en *forudsætning*, at den pågældende udlænding er indrejst i Danmark umiddelbart forud for kontakten med de danske myndigheder. Dette vil i almindelighed ikke give anledning til tvivl. I sager, hvor udlændingen f.eks. træffes i lufthavnen, vil der således sjældent være tvivl om, hvorvidt den pågældende netop er indrejst.

I de tilfælde, hvor udlændingen træffes inde i landet, kan det være mere usikkert, hvornår den pågældende er indrejst i Danmark. Der må derfor i disse sager foretages en konkret vurdering af, hvorvidt udlændingen må antages at være indrejst i Danmark umiddelbart forud for kontakten med myndighederne, eller om den pågældende har opholdt sig her i landet i nogen tid. I denne vurdering kan bl.a. indgå oplysninger om den pågældendes billetter, f.eks. vil en togbillet udstedt samme dag fra Padborg til København kunne indicere, at den pågældende umiddelbart er indrejst fra Tyskland.

Hvis der efterfølgende *meddeles asyl* efter udlændingelovens § 7, stk. 1, (konventionsflygtninge), skal der ikke indledes strafforfølgning mod den pågældende i den konkrete sag.

Hvis der derimod meddeles *asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 2*, gives *afslag på asyl*, eller den pågældende er blevet overført til et andet land i medfør af *Dublin-forordningen* for at få sin asylansøgning behandlet der, skal der foretages en sædvanlig vurdering af, hvorvidt der er grundlag for at indlede strafforfølgning mod den pågældende.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på § 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes (nu politidirektørernes) og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale, hvorefter politimestrene (nu politidirektørerne) kan frafalde tiltale i bl.a. sager mod asylansøgere for dokumentfalsk med hensyn til pas, identitetspapirer eller lignende i forbindelse med første indrejse i Danmark.

Tiltalefrafald vil navnlig kunne komme på tale i f.eks. sager, hvor der som følge af asylsagens behandling er forløbet lang tid siden gerningstidspunktet for dokumentfalskforholdet.”

I Rigsadvokatens brev af 5. januar 2012 til advokat Poul Helmuth Petersen hedder det bl.a.:

”De har i e-mail af 30. november 2011 anmodet Rigsadvokaten om at oplyse, hvorvidt det kan bekræftes, at der efter juni 2010, hvor Rigsadvokaten fastsatte retningslinjer i RM nr. 9/2005 om behandlingen af sager, hvor asylansøgere begår dokumentfalsk ikke er rejst tiltale og sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 171 i forbindelse med indrejse til Danmark af mindreårige asylansøgere, der har været omfattet af den nye procedure.

Jeg har på baggrund af Deres anmodning foretaget en høring af samtlige politikredse.

Jeg kan på baggrund heraf oplyse, at der ifølge de modtagne besvarelser ikke efter juni 2010 er rejst tiltale og/eller sket domfældelse af mindreårige asylansøgere for dokumentfalsk jf. straffelovens § 171 begået i forbindelse med indrejse i Danmark.

Det bemærkes, at flere sager, hvor asylansøgere har begået dokumentfalsk i forbindelse med indrejse i Danmark, for tiden afventer asylsagens afgørelse, hvorefter der skal tages stilling til tiltalsspørgsmålet.”

Højesterets begrundelse og resultat

Artikel 31 i FN's flygtningekonvention giver en særlig beskyttelse mod straf for personer, der er flygtninge i konventionens forstand, jf. konventionens artikel 1A. Der er ikke grundlag for at antage, at § 31 også gælder for personer, der ikke er flygtninge i konventionens forstand.

Udlændingelovens § 7, stk. 1, omfatter personer, som er flygtninge i flygtningekonventionens forstand, mens § 7, stk. 2, omfatter personer, der er beskyttet på andet grundlag.

Efter udlændingeloven afgøres spørgsmålet om, hvorvidt en person har krav på opholdstilladelse efter lovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, endeligt af udlændingemyndighederne. I overensstemmelse med Højesterets praksis herom skal udlændingemyndighedernes vurdering, hvorefter T1 er omfattet af lovens § 7, stk. 2, lægges til grund.

T1 er således ikke flygtning i flygtningekonventionens forstand og er dermed ikke omfattet af den særlige beskyttelse mod straf efter konventionens artikel 31, stk. 1.

Heller ikke nødretlige betragtninger kan føre til frifindelse.

T1 kan på denne baggrund ikke frifindes for straf.

Det strafbare forhold blev begået i 2009 i forbindelse med T1 første indrejse her til landet. Som nævnt har han efterfølgende fået opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2. Han var 17 år på gerningstidspunktet.

Det fremgår af Rigsadvokatens retningslinjer fra juni 2010, at anklagemyndigheden skal sætte behandlingen af en sag, hvor en udlænding ved første indrejse i Danmark har anvendt falske legitimationspapirer m.v., i bero, hvis den pågældende ansøger om asyl i forbindelse med indrejsen eller umiddelbart i tilknytning hertil. Efter retningslinjerne skal sigtelse opgives, hvis en udlænding meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, som konventionsflygtning, mens der, såfremt den pågældende meddeles opholdstilladelse efter lovens § 7, stk. 2, skal foretages en sædvanlig vurdering af, om der er grundlag for at indlede straf-

forfølgning. Der peges i den forbindelse på § 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale, hvorefter tiltale kan frafaldes i medfør af retsplejelovens § 722 i sager mod bl.a. asylansøgere i forbindelse med første indrejse i Danmark for dokumentfalsk med hensyn til pas, identitetspapirer eller lignende. Det fremgår af retningslinjerne, at der ved vurderingen heraf bl.a. kan lægges vægt på den tid, der er gået med asylsagens behandling siden gerningstidspunktet. Det er oplyst for Højesteret, at der ikke efter juni 2010 ses at være blevet rejst tiltale mod mindreårige asylansøgere for dokumentfalsk begået i forbindelse med indrejse i Danmark.

På den anførte baggrund finder Højesteret, at der foreligger sådanne særlige forhold og formildende omstændigheder, at straffen bør bortfalde i medfør af straffelovens § 83.

I overensstemmelse med parternes samstemmende påstande herom frifinder Højesteret T1 for udvisning og stadfæster bestemmelsen om konfiskation.

Thi kendes for ret:

T1 straf bortfalder.

T1 frifindes for udvisning.

Landsrettens dom stadfæstes for så vidt angår bestemmelsen om konfiskation.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for byret, landsret og Højesteret.

--0000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 3. februar 2012.

Emma Katrine Nothman
assistent

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 4. marts 2011 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Hedegaard Madsen, Finn Morten Andersen og Anna Lindgren (kst.) med
domsmænd).

2. afd. a.s. nr. S-199-11:

Anklagemyndigheden

mod

T1

(advokat Poul Helmuth Petersen)

Københavns Byrets dom af 4. november 2009 (SS 4-2370/2009) er ved brev af 18. november 2010 anket af T1 med påstand om frifindelse, subsidiært strafbortfald og mere subsidiært formildelse, herunder navnlig således at straffen gøres betinget, og således at der ikke sker udvisning. Afgørelsen om konfiskation er ikke anket.

Anklagemyndigheden har frafaldet en påstand om afvisning som følge af for sen anke og har under hensyn til sagens principielle karakter tilsluttet sig anmodningen om, at anken admitteres. Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om stadfæstelse.

Tiltalte har ikke givet personligt møde under hovedforhandlingen. Der er mellem parterne enighed om, at sagen henset til dens karakter kan gennemføres uden tiltaltes tilstedeværelse.

Landsretten har tilladt den for sent iværksatte anke efter retsplejelovens § 910, stk. 2.

Landsrettens afgørelse

Det fremgår, at Udlændingetjenesten den 27. maj 2010 har meddelt tiltalte asyl i Danmark som flygtning efter bestemmelsen i udlændingelovens § 7, stk. 2. Afgørelsen er ikke påklaget.

Dansk Røde Kors rettede i et brev af 8. marts 2010 henvendelse til justitsministeren med en række spørgsmål om strafforfølgning af mindreårige uledsagede asylansøgere, der begår dokumentfalsk m.v. i forbindelse med indrejse i Danmark. Til brug for besvarelsen blev Rigsadvokaten anmodet om en udtalelse. I Rigsadvokatens brev af 30. juni 2010 til Justitsministeriet er det anført:

”Ved brev af 10. maj 2010 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse til brug for justitsministerens besvarelse af et brev af 8. marts 2010 fra Dansk Røde Kors.

I brevet har Dansk Røde Kors rejst en række spørgsmål om strafforfølgning af mindreårige uledsagede asylansøgere, der begår dokumentfalsk mv. i forbindelse med indrejse i Danmark.

1. Jeg kan i den forbindelse indledningsvis bemærke, at Rigsadvokaten i december 2009 i forbindelse med Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 196-198, 204 og 206 fra Folketingets Retsudvalg (alm. del) samt samrådspørgsmål Q og R vedrørende varetægtsfængsling af uledsagede flygtningebørn, der indrejser i Danmark på falsk pas, indhentede en udtalelse fra de politikredse, som på grund af deres geografiske placering navnlig ville kunne antages at have behandlet sådanne sager.

Rigsadvokaten blev i forbindelse hermed bekendt med, at de enkelte politikredse ikke fulgte den samme praksis med hensyn til strafforfølgning af uledsagede flygtningebørn, der begår dokumentfalsk i forbindelse med deres indrejse/ophold i Danmark.

Københavns Politi oplyste således, at der i sager, hvor udlændingen ikke søgte om asyl umiddelbart ved indreisen, men først efterfølgende fremsatte begæring herom, som udgangspunkt ville blive rejst sigtelse for dokumentfalsk efter straffelovens bestemmelse herom. Hvis betingelserne for varetægtsfængsling i øvrigt var opfyldt, ville den pågældende blive fremstillet i grundlovsforhør med anmodning om fængsling.

De øvrige fire hørte politikredse oplyste, at der ikke skete varetægtsfængsling efter retsplejelovens regler af uledsagede flygtningebørn, der begik dokumentfalsk i forbindelse med indrejse i Danmark.

Det følger af flygtningekonventionens artikel 31, at flygtninge, der kommer direkte fra et område, hvor deres liv eller frihed trues på en række nærmere an-

givne måder, og som uden tilladelse indrejser eller befinder sig inden for de kontraherende staters område, ikke i disse stater skal kunne straffes for ulovlig indrejse eller ophold, forudsat de uopholdeligt henvender sig til myndighederne og godtgør, at de har haft rimelig grund til deres ulovlige indrejse eller tilstedeværelse. Flygtningekonventionens artikel 31 fører således til, at der i visse sager, hvor flygtninge begår dokumentfalsk, ikke skal ske strafforfølgning af de pågældende.

På den anførte baggrund tilkendegav Rigsadvokaten i december 2009 over for de regionale statsadvokater og samtlige politikredse, at der som udgangspunkt ikke bør ske varetægtsfængsling i sager om asylansøgere (både uledsagede flygtningebørn og voksne asylsøgere), der begår dokumentfalsk m.v. i forbindelse med indrejse eller ophold i Danmark.

Rigsadvokaten har den 29. juni 2010 udstedt retningslinjer for anklagemyndighedens behandling af sager, hvor asylansøgere begår bl.a. dokumentfalsk i forbindelse med indrejse i Danmark (kapitel 19. § 171, i RM 9/2005). Kopi af retningslinjerne vedlægges til orientering.

Som det fremgår af disse retningslinjer bør straffesagen i en række situationer, hvor der søges om asyl i forbindelse med indrejse i Danmark eller i umiddelbar forlængelse heraf, afvente asylsagens afgørelse. Det betyder, at der i givet fald ikke skal indledes strafforfølgning, herunder ske varetægtsfængsling, før asylsagen er endelig afgjort.

Hvis det – efter at asylsagen er endelig afgjort – viser sig, at den pågældende udlænding er omfattet af flygtningekonventionens artikel 31, skal der ikke indledes strafforfølgning. Integrationsministeriet har tilkendegivet over for Rigsadvokaten, at alene asylansøgere, der får asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1, (konventionsflygtninge) er omfattet af flygtningekonventionens artikel 31.

I de øvrige sager, hvor den pågældende udlænding må antages ikke at være omfattet af flygtningekonventionens artikel 31 (f.eks. hvis der meddeles afslag på asyl, eller der gives asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 2), vil der kunne indledes strafforfølgning på sædvanlig vis.

2. Dansk Røde Kors' henvendelse af 8. marts 2010 drejer sig om sager, hvor mindreårige uledsagede asylansøgere ved dom er fundet skyldig i dokumentfalsk mv. begået i forbindelse med indrejse eller ophold i Danmark.

I disse sager er de domfældte i overensstemmelse med de gældende regler herom blevet pålagt sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1, hvoraf det bl.a. følger, at hvis en sigtet bliver fundet skyldig, skal han eller hun erstatte det offentlige de nødvendige udgifter ved sagens behandling. Det vil i disse sager først og fremmest dreje sig om udgifter til en eventuel forsvarer.

Sagsomkostningsbeløb, som pålagt ved en dom i en straffesag, opkræves af politiet. Den videre inddrivelse af sagsomkostningsbeløb, som ikke betales, varetages af SKAT – Restanceinddrivelsesmyndigheden. De nærmere regler herom fremgår bl.a. af lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddri-

velse af vise fordringer samt bekendtgørelse nr. 1022 af 17. oktober 2005 om opkrævning af visse bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger m.v.

Det vil endvidere efter de almindelige regler herom fremgå af de domfældtes straffeattester, at de er dømt for dokumentfalsk m.v., jf. § 11, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister.

Politiet og anklagemyndigheden har ikke mulighed for at se bort fra en endelig dom i en straffesag, herunder i relation til de spørgsmål om sagsomkostninger og registrering i kriminalregistret, som rejses af Dansk Røde Kors. Dette kan kun ske, hvis der efter de særlige regler i retsplejeloven undtagelsesvis er grundlag for at genoptage en straffesag med henblik på at få ændret den afsagte dom. Det tilføjes i den forbindelse, at i det omfang en person, der er dømt for dokumentfalsk m.v. og som har fået asyl heri landet, måtte mene at været omfattet af flygtningekonventionens artikel 31 og derfor ikke burde været strafforfulgt, vil den pågældende kunne kontakte den politikreds, som har behandlet sagen, men henblik på en fornyet vurdering af sagen.

For så vidt angår Dansk Røde Kors' bemærkninger om muligheden for at opnå opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 C, stk. 3, nr. 2, samt spørgsmål om meldepligt bemærkes, at disse spørgsmål henhører under henholdsvis Integrationsministeriet og Rigspolitiet.”

Af kapitel 19 i Rigsadvokatens meddelelse RM 9/2005 fremgår af den version, der er rettet juni 2010, følgende om dokumentfalsk i forbindelse med asylansøgers indrejse/ophold i Danmark:

”Sager, hvor straffesagen bør afvente asylsagens endelige afgørelse

....

Hvis der efterfølgende meddeles asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsflygtning), skal der ikke indledes strafforfølgning mod den pågældende i den konkrete sag.

Hvis der derimod meddeles asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives afslag på asyl, eller den pågældende er blevet overført til et andet land i medfør af Dublin-forordningen for at få sin asylansøgning behandlet der, skal der foretages en sædvanlig vurdering af, hvorvidt der er grundlag for at indlede strafforfølgning mod den pågældende.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på § 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes (nu politidirektørernes) og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale, hvorefter politimestrene (nu politidirektørerne) kan frafalde tiltale i bl.a. sager mod asylansøgere for dokumentfalsk med hensyn til pas, identitetspapirer eller lignende i forbindelse med første indrejse i Danmark.

....
Sager, hvor straffesagen ikke bør afvente asylsagens endelige afgørelse

...
Særligt for så vidt angår sager, hvor der begås dokumentfalsk i forbindelse med udrejse af Danmark, bemærkes, at flygtningekonventionens artikel 31 ikke finder anvendelse og dermed ikke er til hinder for, at der kan ske strafforfølgning. I disse sager bør straffesagen således ikke afvente asylsagens behandling.

De ovenfor anførte retningslinjer gælder også for sager, hvor udlændingen er under 18 år, herunder uledsagede flygtningebørn.”

I et brev af 15. februar 2011 fra Udlændingetjeneste til Statsadvokaten for København og Bornholm er det vedrørende tiltaltes asylsag anført, at

”Ved vurderingen af ansøgers asylsag vurderer Udlændingetjeneste altid af egen drift, hvorvidt ansøgeren opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1. Dette fandtes ikke at være tilfældet i pågældende sag, hvorfor han blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.”

Anklagemyndigheden har navnlig gjort gældende, at personer, som meddeles asyl i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, ikke er omfattet af den særlige beskyttelse, som gives flygtninge omfattet af artikel 31 i flygtningekonventionen. Selvom artikel 31 fortolkes udvidende, så vil tiltalte alligevel ikke være omfattet af flygtningekonventionen, idet forbrydelsen ikke er begået i forbindelse med udrejsen fra Afghanistan og indrejsen i Grækenland, men den er begået i forbindelse med indrejsen fra Grækenland til Danmark.

Tiltaltes forsvarer har navnlig gjort gældende, at artikel 31 i flygtningekonventionen, der er undergivet en dynamisk fortolkning, må fortolkes udvidende, således at den også omfatter personer omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Tiltalte skulle således ikke have været tiltalt og dømt.

Landsrettens afgørelse

Det er for landsretten ubestridt, at tiltalte har handlet som beskrevet i tiltalen, og at han således er skyldig som fastslået i byrettens dom.

Samtlige voterende er med forskellig begrundelse enige om, at tiltalte ikke nyder den beskyttelse, som ydes flygtninge i artikel 31 i flygtningekonventionen.

2 voterende udtaler:

Udlændingesservices afgørelse om asyl er truffet i medfør af § 7, stk. 2, i Udlændingeloven. Da det herved er afgjort, at tiltalte ikke er flygtning, er han ikke omfattet af de beskyttelseshensyn som følger af artikel 31 i flygtningekonventionen.

4 voterende udtaler:

Tiltalte er meddelt asyl i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2. Efter praksis således som denne også er udtryk i Rigsadvokatens brev af 30. juni 2010 og i RM 9/2005 er personer, der meddeles asyl i medfør af denne bestemmelse, som udgangspunkt ikke for omfattet af de beskyttelseshensyn i strafferetlig henseende som følger af flygtningekonventionen. Som sagen foreligger oplyst for landsretten kan det ikke lægges til grund, at tiltaltes liv eller frihed har været truet i den betydning, som er anført i konventionens artikel 1. Det må endvidere lægges til grund, at det forhold, der er rejst tiltale for, er begået for at kunne rejse fra Grækenland til Danmark. Der foreligger derfor ikke omstændigheder, som kan begrunde, at tiltalte fritages for straf efter de hensyn, som er anført i flygtningekonventionens artikel 31.

Henset til forholdets karakter finder samtlige voterende straffen passende fastsat. Landsretten finder ikke, at straffelovens § 14, eller § 83, finder anvendelse. Der er ikke grundlag for at gøre straffen hel eller delvis betinget.

Vedrørende spørgsmålet om udvisning tiltræder 5 voterende, at tiltalte er udvist i medfør af de nævnte bestemmelser, idet hensynene i udlændingelovens § 26 ikke findes at være til hinder herfor.

En voterende finder at proportionalitetshensyn taler imod udvisning og stemmer for at finde for påstanden herom.

Der afsigtes dom efter stemmeflertallet.

Landsretten stadfæster derfor dommen i det omfang, den er anket.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte T1 skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

Peter Jansen
Sektionsleder

- 9 MRS. 2011

Adv. Am 0106-70811-00371-09

Udskrift af dombogen
D O M

afsagt den 4. november 2009 i sag

SS 4-2370/2009
Anklagemyndigheden
mod
T1

(varetægtsfængslet)

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 7. oktober 2009.

T1 er tiltalt for overtrædelse af

I.

straffelovens § 171.

ved den 24. september 2009, ca. kl. 16.50, i Gate D3, Finger C Schengen, Københavns Lufthavn, Kastrup, for at skuffe i retsforhold over for politiet at have gjort brug af et falsk bulgarsk identitetskort i forbindelse med indrejse i Danmark.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres et falsk bulgarsk identitetskort.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, sammenholdt med § 32, stk. 3, udvises med indrejseforbud i et af retten nærmere fastsat tidsrum, dog ikke under 6 år.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Tiltalte forklarede, at han er statsborger i Afghanistan. Han kendte ikke de lande, han passerede på vej til Grækenland. Han kom med bil fra Afghanistan til Grækenland. Han kom med fly til Danmark. I Danmark viste tiltalte et id-kort. Tiltalte lærte en mand at kende i en park i Grækenland, som ville hjælpe ham med at komme til Danmark. Manden fik sympati for tiltalte. Tiltalte gav manden et billede. Manden lavede et kort med tiltaltes billede på. Tiltalte kunne ikke læse, hvad der stod på kortet. Manden forklarede, at tiltalte kunne rejse til Danmark med kortet, og at ingen ville stoppe ham. Tiltalte opfattede manden som en "ordentlig" mand, hverken ung eller gammel. Han betalte ikke penge for kortet, og han købte selv sin flybillet. Han er ikke i besiddelse af identitetspapirer fra Afghanistan.

Udspurgt af forsvareren, advokat Poul Helmuth Petersen, forklarede tiltalte, at han ville væk fra Afghanistan, da hans liv var i fare. Han har søgt asyl i Danmark. Tiltaltes mor havde betalt penge for, at tiltalte kunne komme ud af landet. Tiltalte ville rejse til et land, hvor han var i sikkerhed og besluttede sig for at rejse til Danmark, da han var i Grækenland. I Athens lufthavn viste han sin billet og kortet. Tiltalte kan ikke læse latinske bogstaver. Da tiltalte ankom til Danmark, blev han stoppet ved gaten. Der var også andre som viste papirer til politiet. Tiltalte viste kortet. Tiltalte taler kun lidt engelsk og sagde ikke noget til politiet, da han viste dem kortet.

" ..."

Oplysningerne i sagen.

Der er dokumenteret kriminalteknisk erklæring af 1. oktober 2009 fra Kriminalteknisk Center, hvoraf det af konklusionen andet fremgår, at det id-kort, som tiltalte viste politiet, er "et falsk (eftergjort) bulgarsk ID-kort".

Der er endvidere dokumenteret kopi af id-kortet, hvoraf fremgår, at det er udstedt i navnet X₁

Personlige oplysninger.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 24. september 2009.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Efter konklusionen i den kriminaltekniske erklæring findes det bevist, at tiltalte benyttede et falsk bulgarsk id-kort. Herefter, og henset til tiltaltes egen forklaring om, hvordan han er kommet i besiddelse af id-kortet sammenholdt med, at det er udstedt i navnet X, er det bevist, at tiltalte måtte indse, at kortet var falsk, Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på karakteren af det begåede forhold.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

To dommere udtaler vedrørende spørgsmålet om udvisning:

Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udlændingelovens § 26 ikke findes til hinder herfor.

En dommer udtaler vedrørende spørgsmålet om udvisning:

Henset til tiltales alder og tiltaltes forklaring om, at hans liv vil være i fare i Afghanistan, finder jeg ikke, at der er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte, idet udvisning af tiltalte må antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, og påstanden om udvisning tages således i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T1, straffes med fængsel i 40 dage.

Hos tiltalte konfiskeres et falsk bulgarsk identitetskort.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 11.000 kr. + moms i salslær samt 597,37 kr. + moms i kørselsgodtgørelse til den beskikkede forsvarer, advokat Poul Helmuth Petersen.

Jacob Scherfig

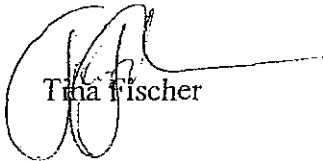
*) Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1.

København, den 18. november 2009

Jacob Scherfig

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 19. november 2009

Tina Fischer